

Ilirija oživljena.

Napoleon reče:
 Iliria vstan'!
 Vstaja, izdiha:
 Kdo kliče na dan?

O vitez dobrotni,
 Kaj ti me budiš!
 Daš roko mogočno,
 Me gori deržiš!

Kaj bodem ti dala? —
 Pogledam okrog,
 Izločit ne morem
 Skor svojih otrok.

Kdo najde Metulo
 In Terpo moj grad?
 Emona, Skardona
 Sta komaj poznat'.

Nazaj spet junake
 Kdo bode mi dal,
 Ki jih se Spartanski
 Je vojvoda bal?

Od nekdanj snežniki
 So najina last,
 Odtod se je naša
 Razlegala čast.

Je Galian hraber:
 Na Padu pred njim
 Dorašen je tresel
 V ozidju se Rim.

Že močen na morju
 Ilirjan je bil,
 K' se ladje tesat
 Je Rimec vučil.

Po časi pa Rimec
 Na vojsko ravná,
 Se morja navaja,
 Premaga obá.

Široko razgraja
 Per sedem sto let,
 Al sprave sosednje
 Ni hotel imet'.

Od severja pride,
 Nad njega vihar,
 Nevredne gospode
 Iz vikšiga vdar'.

Zdaj Branci in Gotje
 In Nemci slové,
 Ilir pa v tamnice
 Pozabljene gre.

Dva sedem sto soncov
 Zaraša ga mah,
 Napoleon trebit
 Ukaže mu prah.

Ilirsko me kliče
 Latinec in Grek
 Slovensko me prav'jo
 Domači vsi prek.

Dobrovčan, Kotoran,
 Primoric, Gorenc,
 Pokopjan po starim
 Se zove Slovinc.

Od perviga tukaj
 Stanuje moj rod,
 Če vé kdo za drugga,
 Naj reče, odkod?

Z Bilipam in Sandram
So imeli terd boj,
Latince po mokrim
Strahval je njih roj.

Zveličana bodem,
Zavupati smem,
Godi se eno čudo,
Naprej ga povém:

Duh stopa v Slovence
Napoleonov,
En zarod poganja
Prerojen ves nov.

Operto eno roko
Na Galio imam,
Ta drugo pa Grekam
Prijazno podam.

Na Grecie čelu
Korinto stoji,
Iliria v sercu
Evrope leži.

Korintu so rekli:
Helensko oko,
Iliria perstan
Evropini bo!

V. Vodnik.

